ప్రేమపుష్పం

వావిలికొలను రాజ్యలక్ష్మి

ప్రేమ పుష్పం

నవల

వావిలికొలను రాజ్యలక్ష్మి

సూర్య ప్రచురణలు
హైదరాబాదు

PREMAPUSHPAM

By **Vavilikolanu Rajyalakshmi**

© V. Rajyalakshmi

First Edition : 2009

Price : Rs. **75/-** **$ 5**

For Copies :
Mrs. V. Rajyalakshmi
S.V. Nilayam,
Plot No. 28/B, Flat No. G-2,
Prabhat Nagar Colony, Chaitanyapuri,
Hyderabad - 500 060
Ph : 040-2405 3455

Book Production :
T. Muralidhar Gowd

Typeset :
K.B.T. Kondaiah

Printed at :
Vipla Computer Services
(*Designers & Multicolour Offset Printers*)
Nallakunta, Hyderabad - 500 044
Ph : 040-2767 6910, 2765 4003

Published by :
Surya Prachuranalu
Hyderabad - 500 035
Ph : 040-2404 7889

మంచినవల 'ప్రేమపుష్పం'

ఇది రెండు కుటుంబాల కథ. బావామరదళ్ళ ప్రేమకథ కూడా. ఇందులో బాంధవ్యాలు, అనుబంధాలు, రెండు కుటుంబాలలోని వ్యక్తుల సహృదయతా సహజత్వానికి చాలా దగ్గరగా చిత్రింపబడ్డాయి. సుమబాల, సారథి బావామరదళ్ళు. చిన్నప్పుడే ఇరువైపు పెద్దలు వాళ్ళకి వివాహం నిశ్చయించడం వల్ల చెట్టుకి పాదుచేసి నీరుపోసినట్లుగా వాళ్ళిద్దరి మధ్య అనురాగం అందమైన పూపొదలా అల్లుకు పోతుంది. సరిగ్గా వాళ్ళవివాహానికి ముహూర్తం నిశ్చయించాక... అనుకోని అవాంతరాలు... కొన్ని అవాంఛనీయ సంఘటనలు జరగడంవల్ల సుమసారథుల వివాహం భగ్నమౌతుంది. సుమ పెద్దక్క నాలుగో కాన్పులో ప్రసవం కష్టమై చనిపోతుంది. అదే సమయంలో రైలుప్రమాదంలో సారథి చనిపోయినట్లుగా వచ్చిన వార్తవల్ల కలిగిన దుఃఖంలో, ఆ వైరాగ్యంలో తల్లి కరువైన అక్కపిల్లలకి తల్లిగా వెళ్ళడానికి అంగీకరిస్తుంది సుమ. తీరా పెళ్ళి సమయానికి సారథి బతికే ఉన్నాడని తెలుస్తుంది. చివరికి సారథితో సుమ పెళ్ళి జరిగి కథసుఖాంతమౌతుంది. ముగింపు కొంచెం సినిమా టిక్‌గా అనిపించినా చదివించడానికి ఈ మాత్రం ట్విస్టులుండాల్సిందే ననిపిస్తుంది. చివరి సగం చాలా ఉత్కంఠభరితంగా సాగుతుంది. పాత్రలు సజీవంగా, వాళ్ళమధ్య జరిగే సంభాషణ సహజత్వానికి దగ్గరగా ఉన్నాయి. సంఘటనలూ, సన్నివేశాలు కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చిత్రించడంలో రచయిత్రి కృతకృత్యులైనారనే చెప్పొచ్చు. సారథి తండ్రి కేశవస్వామి వైరాగ్యభావంతో ఇల్లొదిలిపోయి ఎక్కడో ద్వారకలో సన్యాసి జీవితం గడుపుతున్నా, తనని ఇంటికి తీసుకుపోవడానికి వచ్చిన కొడుకు తిరిగి వెడుతూ

మార్గమధ్యంలో రైలుప్రమాదంలో మరణించాడని తెలిసి, తనకోసమే వచ్చి కొడుకు దుర్మరణం పాలయ్యాడని వ్యథచెంది ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన సన్నివేశం ఆ పాత్ర ఉదాత్తతను చాటుతున్నట్లుగా ఉంది.

ఈ నవల సమాజానికి పెద్దగా సందేశాన్ని అందించకపోయినా ఒడిదుడుకులతో, వెలుగు నీడలతో కూడుకొన్న మానవజీవితాన్ని గులాబీ చెట్టు ముళ్ళతో పోల్చడం, ప్రేమను ఆ చెట్టుకు పూసిన గులాబీ పువ్వుగా అభివర్ణించడం సమయోచితంగా ఉంది. ఒక మంచి నవలను చదివిన అనుభూతి పాఠకులకు మిగులుతుంది!

పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి

నా గురించి...

నేను పుట్టింది పెరిగింది మహబూబ్‌నగర్ జిల్లాలోని నాగర్ కర్నూల్ తాలూకాలోని 'ఏదుట్ల' గ్రామంలో. అక్కడ ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యాక మా ఊరికి దగ్గరలోవున్న 'వనపర్తి' బాలికోన్నతపాఠశాలలో ఉన్నత విద్య అభ్యసించాను. హైదరాబాదులోని 'ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు'నుంచి తెలుగు పరీక్షలు రాసి పాసైనాను.

తెలంగాణలో ప్రముఖ రచయిత్రి అయిన శ్రీమతి పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి మా వదినగారు. మంచి మనసున్న వదినతో నాకున్న స్నేహబాంధవ్యం విడదీయరానిది. నేను రచయిత్రిని కావడానికి ముఖ్యప్రేరణ మా వదినగారే! తాను రాస్తుంటే చూసి, అవి చదువుతుంటే నాకు కూడా ఏమన్న రాయాలని మహా ఆరాటంగా వుండేదా వయస్సులో. ఆ తపనలో నుంచే పుట్టిన నా మొట్ట మొదటి రచన 'మధుశ్రీ'. ఆ కథానిక బెంగుళూర్ నుంచి వెలుబడుతుండే ప్రజామత అనే వార పత్రికలో ప్రచురించబడింది. ఆ తరువాత 'బాలమిత్ర, ప్రజామత, ఆంధ్రజ్యోతి, కల్పన, ప్రగతి, జ్యోతి, శ్రీమతులు, జయశ్రీ, తెలుగు వెలుగు' మున్నగు వార, మాస పత్రికలలో (ఇవి ఒకప్పటి పాత పత్రికలు) పాతిక కథలకు పైగానే ప్రచురించబడ్డాయి.

హైదరాబాద్ ఆకాశవాణి కేంద్రం నుంచీ, విశాఖపట్నం రేడియో కేంద్రం నుంచి స్త్రీల కార్యక్రమాలలో కొన్ని కథానికలు ప్రసారమైనాయి. ఈ మధ్యకాలంలో 'ఆంధ్రభూమి' లో 'చినుకు', 'చేతన' మాసపత్రికలలో కొన్ని రచనలు వెలువడ్డాయి.

నా మొట్టమొదటి నవల 'ఆనంద కిరణాలు', రెండో నవల 'జీవనచక్రం' ప్రజామత వార పత్రికలో సీరియల్స్‌గా వచ్చాయి. 'ఓ పూవురాలింది' ప్రగతి

వారపత్రికలో సీరియల్‌గా ప్రచురించబడింది. ఆ తరువాత 'కల్యాణరేఖ', 'మౌనగీతం', 'ఆశలదీపాలు', 'ప్రేమసంగీతం' మున్నగు నవలలు రాశాను. ఎనిమిదవ నవలే ఈ 'ప్రేమపుష్పం'.

చిత్రలేఖనం, రచనా వ్యాసంగం, పుస్తకపఠనం, పూల మొక్కలు పెంచడం, కుట్లు, అల్లికలు, బోధన మున్నగునవి నాకున్న హాబీలలో ముఖ్యమైనవి.

1975లో శ్రీ వి. సీతారామారావుగారితో వివాహం, ఇద్దరు పిల్లలు. అమ్మాయి రాధిక, అబ్బాయి ఉదయ్‌కాంత్. మా వారికి ఏర్‌ఫోర్స్‌లో ఉద్యోగం కాబట్టి ఉత్తరప్రదేశ్, ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక, అస్సాం, గుజరాత్ మున్నగు రాష్ట్రాల్లో ఉండడం జరిగింది. ప్రస్తుతం హైదరాబాద్‌లో నివాసం.

ఫిరోజ్‌గూడలో వున్న చైతన్య గ్రామర్ హైస్కూల్లో చాలా సంవత్సరాలు ఉపాధ్యాయినిగా పనిచేసి, ఎన్నెన్నో కొత్త విషయాలు నేర్చుకున్నాను. ఉత్తమ ఉపాధ్యాయురాలుగా మంచి పేరు సంపాదించుకొన్నానక్కడ. నన్ను అభిమానించే కరస్పాండెంట్ మనోహర్ రెడ్డిగారు, ప్రధానోపాధ్యాయురాలు సునీత, స్నేహశీలి అయిన ప్రభా టీచర్, ఆ పిల్లలు... ఆ స్కూల్‌తో నాకున్న అనుబంధం మరుపురానిది.

నా అభిమాన రచయిత్రులు మా వదిన పోల్కంపల్లి శాంతాదేవిగారు, యద్దనపూడి సులోచనారాణిగారు, కోడూరి కౌసల్యాదేవిగారు. మంచి ఎక్కడున్నా స్వీకరించడం నా కిష్టం!

వావిలికొలను రాజ్యలక్ష్మి

అంకితం

నా యీ 'ప్రేమపుష్పం' నవల
మా అమ్మాయి, అల్లుడుగారైన
డాక్టర్ **రాధికా నగేష్‌లకు...**

- ప్రేమతో

కృతజ్ఞతలు

ఈ నవల ఇంత అందంగా రావడానికి కారకులైన 'పుస్తక రూప శిల్పి', ప్రముఖ రచయిత శ్రీతాళ్ళపల్లి మురళీధర గౌడు గారికి, ఓపి కతో డి.టి.పి. చేసిన శ్రీ కె.బి.టి. కొండయ్య గారికి, సకాలంలో ముద్రించి ఇచ్చిన విప్ల కంప్యూటర్ సర్వీసెస్ అధినేత శ్రీ ఎం. విజయ సేనారెడ్డిగారికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఎంతబిజీగా ఉన్నా కోరగానే అందమైన ముఖచిత్రం వేసి పంపించిన ప్రముఖ చిత్ర కారులు శ్రీ నర్సింగారికి (ఇండియా టుడే) ధన్యవాదాలు.

– రాజ్యలక్ష్మి

అతినిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఆ ఇంటి వాతావరణంలో... హంసలా అడుగులేస్తూ వస్తూన్న సుమబాల కాళ్ళకి మువ్వలున్న వెండి పట్టీలు ఘల్లుఘల్లుమంటూ సుమధురంగా మోగుతున్నాయి.

గుమ్మంలో వినవచ్చిన అందెల శబ్దానికి ... గదిలో మంచంపై అటు తిరిగి పడుకొని వున్న సుశీలమ్మ, కూతురి రాకని గమనించి "అమ్మాయ్! సుమా!... అంటూ చాలా నీరసంగా పిల్చింది.

"ఏమ్మా!..." అంటూ లోనికి వచ్చింది సుమబాల.

"పెరట్లో గౌరి వుందేమో, అంట్లసామాను కడిగేసే పని అయిపోతే తన్ని ఓ మారిలా రమ్మని పిలువు".

"ఎందుకమ్మ?"

"ఎందుకేమిటే?... ఈ కుడికాలు ఓ గంట నుంచీ మరీ తెగ పోటు పెట్టేస్తూంది. ఎటూ కదలనిచ్చి చావడం లేదు. గౌరితో అమృతాంజనమన్నా మర్దన చేయించుకుంటే, సాయంత్రానికల్లా కాస్త తగ్గుతుందేమో?... అబ్బా... ఊఁ" అని నీరసంగా మరోమారు మూల్గి నెమ్మదిగా తన భారీ శరీరాన్ని ఇటు తిప్పింది.

"అమృతాంజనం నేను రాయనా అమ్మా?"

"ఒద్దులేవే. నీకేం చేతనవును... బాగా బలంగా సత్తువకొద్ది మర్దన చేయాలి".

"నీ చాదస్తంగానీ, గౌరి నాకంటె కూడా బాగా రుద్దుతుందా ఏమిటి?" అంటూ అలమార తెరిచి అమృతాంజనం సీసాని చేతిలోకి తీసుకుంది సుమబాల.

"నీవు మెల్లిగా లేచి కూర్చో అమ్మా!" అని తల్లికో ఆజ్ఞ జారీ చేసి తాను గబగబా పక్కగదిలోకెళ్ళి కొంచెం ఎత్తుగా వున్న ఓ చిన్న స్టూల్ పట్టుకొచ్చి తల్లి మంచానికి దగ్గరగా వేసింది.

అప్పటికే సుశీలమ్మ మెల్లిగా లేచి కూర్చుంది.

చేత్తో మోకాలుపై రుద్దుకుంటూ కుడికాలును అతినెమ్మదిగా ఆ స్టూలుపై వుంచింది ఆవిడ.

సుమ తీరిగ్గా కింది నేల మీద బాసింపట్టు వేసుక కూర్చొని బాగా బలంగా తనశక్తినంతా ఉపయోగించి తల్లి మోకాలికి అమృతాంజనం మర్దన చేయసాగింది.

"అమ్మో!... అబ్బో!... చాలా నొప్పిగా వుందే, మరీ అంత గట్టిగా రుద్దకే" అంటూ బాధగా మూల్గుతూ కూతుర్ని వారించసాగింది సుశీలమ్మ.

మరి సత్తువకొద్దీ రుద్దాలన్నావుగా... గౌరిలా నాకు చేతకాదన్నావుగా" నవ్వుతూ సుమ తన జోరుని కాస్త తగ్గించింది.

రెండు నిమిషాలు తల్లీ కూతుర్ల మధ్య నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయాయి.

"అన్నట్లు, మీ చిన్నత్తయ్య ఏం చేస్తుందే సుమా?" ఆవిడ ఉన్నట్లుండి హఠాత్తుగా అడిగింది.

"ఈ వేళప్పుడు అత్తయ్య ఏం చేస్తుంటుందమ్మా? మామూలేగా... భోజనం చేసి మడి వదిలి వంటింటి గడపలోనే కొంగు వాల్చుకొని పండుకుంది".

"నాకీ మోకాళ్ళ నొప్పుల వలన మీ అత్తయ్యకి ఈ మధ్య ఇంట్లో పని మరీ ఎక్కువైపోయిందే సుమా!"

"మరి నేనేం చేయను?... 'పనంతా నేను చేస్తానత్తయ్యా...' అంటే ససేమిరా ఒప్పుకోదు. ఏ ఒక్కపనీ నన్ను ముట్టనివ్వదు. అన్ని పనులూ స్వయంగా తానే చేస్తానంటుంది..." కొంచెం బాధపడుతూనే అందీమారు సుమ.

"చిన్నప్పటినుంచి అయినా అంతే..... ఆవిడ కష్టజీవి! జీవితంలో సుఖసంతోషాలనేవే ఎరుగదు. ఏమిటో పాపం... ఆవిడ బతుకలా అయిపోయింది" అంటూ బాధావేదనలతో ఓ నిట్టూర్పు విడిచింది సుశీలమ్మ.

"చిన్నత్తయ్యది అలా చీకటి బతుకవడానికి ఓ విధంగా కారణం మీరే నమ్మా!" సూటిగా అనేసింది సుమ.

కూతురి మాటలకి ఓ క్షణం విస్తుబోయింది మొదట ఆవిడ. తలెత్తి చూస్తూ, "అదేమిటే అలా అంటావ్?" కొంచెం మందస్వరాన అంది.

"లేకపోతే ఏమిటమ్మా?... చిన్నప్పుడే భర్తపోయిన చిన్నత్తయ్యకి ఆ వయసులోనే మళ్ళీ పెళ్ళి చేసి ఉండుంటే, పిల్లా పాపలతో పచ్చగా కళకళలాడే

సంసారం అందరిలా అత్తయ్యకీ ఉండేదిరోజు...'' కాస్త ఆవేశంగా ఆరాటంగా అందీమారు సుమ.

''అవును నీవన్నది నిజమేనే సుమా! మీ చిన్నత్తయ్యకి పునర్వివాహం చేయాలని ఆ రోజుల్లో నేనూ మీనాన్నగారు ఎంత మొత్తుకున్నా రవంతైనా లాభం లేకపోయింది. ఆ రోజుల్లో మహానిష్టాపరులు మీతాతయ్య. ఆచార వ్యవహారాలకీ, సంప్రదాయాలకీ ప్రాణం పెట్టేరకం అయిన మీ తాతయ్య- మా మాటల్ని గడ్డిపోచలా తీసి పారేశాడు. మొండిఘటం!... ఎంత చెప్పినా వినలేదు. అప్పట్లో ఆయన్ని ఎదిరించేంతటి ధైర్యం, సాహసం మాలో లేకపోయింది. మూఢాచారాలకీ, సంప్రదాయాలకీ వున్న బలం... ప్రేమ, కడుపుతీపికి కూడా లేకపోయింది. కన్న కూతురి కన్నీటి మయమైన విషాద బతుకును చూశాడేగానీ, ఆచారవ్యవహారాలనీ.... సంప్రదాయాలనీ ఉల్లంఘించే సాహసం, తెగువ చేయలేకపోయాడు మీ తాతయ్య.

''మీ చిన్నత్తయ్యకి చిన్నతనంలోనే పెళ్ళి అయిందన్న మాటేగాని అత్తింటి కాపురం చేయలేదు. సంసార మాధుర్యాలేవీ ఎరక్కుండానే విధవై కూర్చుంది. అలా చిన్నప్పటినుంచే చన్నీటి స్నానాలు... పూజాపునస్కారాలు... ఉపవాసాలు, మడి, తడి వీటితోనే రుక్మిణి జీవితమంతా వంటింటికే అంకితమైపోయింది. చిన్నావిడ బతుకు భర్తలేక ఇలా అయింది. పెద్దావిడకి భర్త వుండీ కూడా లేనిదానితో సమానమై పోయి ఆవిడ బతుకలా అయింది'' అంటూ బాధాతప్త స్వరంతో ఓ నిట్టూర్పు వదిలింది సుశీలమ్మ.

తల్లి చెప్పేదంతా మౌనంగా ఊకొడ్తూ కాలు రుద్దడంలో పూర్తిగా నిమగ్నురాలై వున్న సుమ ఒక్కసారిగా తలెత్తి పరీక్షగా చూస్తూ ''ఇక మామయ్య ఎప్పటికీ తిరిగి రాడంటావా అమ్మా?'' అడిగింది అమాయకంగా.

''ఇరవై సంవత్సరాలు కావస్తొంది. పిల్లలు ముగ్గురూ పసివాండ్లుగా ఉన్నప్పుడు వెళ్ళాడు. ఇంతవరకూ పత్తాలేడా మనిషి. ఇంకేం వస్తాడు? అస్సలు బతికున్నాడో లేడో?...'' అంటుంటే ఆవిడ స్వరం గద్గదికం అయింది.

''అయ్యో! అలా అనకమ్మా. మామయ్య తప్పకుండా తిరిగి వస్తాడనే బలమైన నమ్మకంతో, ఆ ఆశతోనే అత్తయ్య ఇన్నేళ్ళుగా జీవిస్తొంది''.

''పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయ్యారు. కనీసం కన్న కూతురి కల్యాణానికన్నా రాలేదు. కూతురి పెళ్ళి కన్నులారా చూసుకునే అదృష్టానికీ... ఆ ఆనందానికీ నోచుకోలేక

పోయాడు. కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేయవల్సిన ఆయన స్థానంలో పెళ్ళి పీటల మీద మీ నాన్నగారు నేను కూర్చుని జరిపించాం కదా! ఆయన రావాలనుకుంటే తప్పకుండా కూతురు పెళ్ళికే తిరిగి వచ్చేవాడు''.

''నీ పిచ్చిగాని ఎక్కడో దేశాలు పట్టుక తిరుగుతూన్న ఆయనకి ఇక్కడ కూతురి పెళ్ళి జరుగుతుందని ఎట్లా తెలుస్తుందే అమ్మా?'' సుమ ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.

''అయ్యో! అదేమిటి అట్లా మాట్లాడుతావ్?''.... ఆ శుభలేఖని సారథి చాలా మటుకు ఎన్నో పేపర్లలో ప్రకటనగా వేయించాడు కదా! తండ్రి ఎక్కడున్నా అది చూసుకొని తప్పకుండా తిరిగి వస్తాడేమోనని కొండంత ఆశతో ఎదురు చూశాడు కాని లాభం లేకపోయింది.

''ఆహాఁ, అలాగా. నాకు తెలియదీసంగతి; బావలా పేపర్లో వేయించాడనీ''. ఈమారు కొంచెం ఆశ్చర్యం కనబర్చింది. అంతటితో వాళ్ళ మాటలు ముగిసినట్లుగా కాసేపు మౌనమే రాజ్యమేలింది ఇద్దరి మధ్య.

''ఇక చాలు సుమా! బాగానే రుద్దావు. ఇంట్లో ఒక్కరోజు లేచి తిరిగితే రెండు రోజులిలా పడకెయ్యాల్సి వస్తుంది. నాకీ మోకాళ్ళ నొప్పులూ, మీ నాన్నగారికి ఆ ఉబ్బసం ఇక ఈ జన్మలో తగ్గవేమో! మేము బతికుండగానే అక్కయ్యల్లా నిన్నూ ఓ ఇంటిదాన్ని చేస్తే మా బరువు బాధ్యతలు తీరిపోతాయమ్మా!. మేము ఎంత తొందర పడుతున్నామో... సారథి అంత ఆలస్యం చేస్తున్నాడీ విషయంలో. ఈ ఏడాది అయినా పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఒప్పుకుంటాడో లేదో? అన్నట్లు సారథి మీ నాన్నగారివి మందులు తెప్పించాడా అమ్మా?'' ఉన్నట్లుండి హఠాత్తుగా ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్లుగా అడిగింది సుశీలమ్మ కూతుర్ని.

''ఈ రోజు ఉదయమే బావ స్కూటరేసుకొని పట్నం వెళ్ళి మందులు పట్టుకొస్తానన్నాడు. ఏదీ, ఇంతవరకూ పత్తాలేడా మనిషి. అయినా ఆయనగారికి ఎక్కడ తీరిక ఉంటుందే అమ్మా? పొలం పనులతో ఇంటి విషయాలతో, ఊరి వ్యవహారాలతో తిండి తిప్పలు, నిద్రాహారాలు కూడా మర్చిపోయి క్షణం తీరిక లేకుండా గడిపే ఆ మహానుభావుడికి నాన్నగారి మందుల విషయం గుర్తు వుందో లేదో మరి. తాను వెళ్ళడానికి తీరిక లేకున్నా మరెవరినన్నా పంపించి తెప్పించ మన్నాను. 'నాన్నగారికి ఉబ్బసం మరీ ఎక్కువైందీ మధ్య. ఆ మందులు వాడకపోతే

లాభం లేదు. తప్పకుండా సిటీకి ఎవరినైనా పంపించి అయినా ఆ మందులు తెప్పించు బావా!...' అని ఫోన్ చేసి మరీ మరీ చెప్పాను''.

''సారథి వాళ్ళ మామయ్య మందుల విషయం ఏం మర్చిపోడే సుమా, అందులో నీవు చెప్పావంటే మర్చిపోతాడా?''

''ఏదీ, ఇంతవరకూ మందులే రాలేదు''.

''తనకు వెళ్ళడానికి తీరిక లేకున్నా మరెవరితోనన్నా తప్పకుండా తెప్పిస్తాడు మందులు...'' మేనల్లుడి పట్ల చాలా నమ్మకంగా అందీమారు సుశీలమ్మ.

అంతట్లోనే బయటి నుంచి ఎవరో ''అమ్మగారూ'' అంటూ పిల్చారు.

''అదిగో, ఎవరో వచ్చినట్లున్నారు... పిలుస్తున్నారు. ఎవరో వెళ్ళి చూడవే'' కూతుర్ని పంపించిందావిడ.

సుమ గబగబా ఇవతలికి వచ్చింది.

నల్లగా గుమ్మటంలా ఉన్న ఓ వ్యక్తి చేతిలో ఏదో పాకెట్ పట్టుకొని వీధి గుమ్మంలో నిల్చుని ఉన్నాడు.

''ఓహోఁ, నువ్వా ఖాసీమ్ ఏమిటిలా వచ్చావ్?'' అంది సుమ చిన్నగా పలుకరింపుగా నవ్వుతూ.

సారథి బాబుగారు మీకీమందులు ఇచ్చి రమ్మన్నారమ్మా''

''అసలు నీవిప్పుడు ఎక్కడి నుండి వస్తున్నావ్?''

''సరాసరి పట్నం నుంచే వస్తున్నానమ్మా'' అంటూ చేతిలోని మందుల పాకెట్‌ని సుమ చేతికందించాడతను.

''బావ వెళ్ళుతానన్నాడుగా సిటీకీ... వెళ్ళలేదా?''

''లేదమ్మగారూ! వెళ్ళలేదు. ఊరినుంచి బాబుగారి చెల్లెలు వచ్చింది కదా! అందుకని తీరక మందుల కోసం పట్నం నన్నే పంపారు''.

''ఏమిటీ, ఊరి నుంచి గౌతమి వచ్చిందా? ఎప్పుడు వచ్చింది ఖాసీమ్? ఫోన్ చేసినప్పుడు బావ నాతో చెప్పనేలేదే ఈ సంగతి'' ఆశ్చర్యానందాలతో ఆత్రుతగా అడిగిందీ సుమ.

''రాత్రి బస్సుకి వచ్చారమ్మా!''

''ఆమె భర్త గిరిబాబుగారు కూడా వచ్చారా?''

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2673

* * *